Temps Ordinari - Tercer diumenge

Per LlorencP el dl., 16/01/2023 - 10:45

Is 8,23b-9,3
1C 1,10-13.17
Mt 4,12-23

Estem tot just començant l'any litúrgic del temps ordinari, la tercera setmana, i ens apareixen ja dos signes que la proposta de Jesús, el Senyor, no és senzilla.

D'una banda, a la segona lectura, veiem com sant Pau es mostra desesperat en veure les divisions i desavinences que hi ha a la comunitat. No hem de pensar que la nostra situació d'ara és pitjor que la dels idíl·lics moments de les primeres comunitats… allà també hi havia dificultats i desavinences.

Per això ple de coratge, sant Pau ha de dir: "pel nom de Jesucrist, el nostre Senyor, us demano que aneu d'acord, i que no hi hagi divisions entre vosaltres".

Ens trobem en plena Setmana de Pregària per la unitat dels cristians. Potser és un bon moment per demanar al Senyor que ens faci, a tots nosaltres, constructors d'Església, de comunitat fraterna, on el servei i la cura dels altres sigui el que marca el ritme de la comunitat… Sense protagonismes ("jo sóc d'Apol·ló, jo sóc de Pau. jo sóc de Kefes"...) perquè en realitat tots som de Crist, del Senyor. I això és el que ens ha d'unir i portar a la unitat de cor i a construir una Església realment signe de fraternitat i de presència del Senyor.

Ens podem preguntar, cadascú de nosaltres, si som font de disensió o d'unitat i de fraternitat… Com construeixo, jo, Església?

A l'evangeli veiem d'esquitllada també una de les ombres de la creu que ja estan des del principi: Jesús comença la seva vida pública quan Joan Baptista és empresonat. És com si l'empresonament de Joan fos el senyal que Jesús ha d'actuar, de manifestar-se… Jesús agafa el testimoni deixat per Joan Baptista per culminar-ho: no anunciant només que venia el Messies esperat, sinó presentant-se ell mateix ja entre nosaltres.

Podem veure, potser, com malgrat les dificultats, la detenció d'aquell baptista que anunciava els temps nous, el Regne esperat… se segueix fent pas Jesús i el seu somni per la humanitat.

Potser en els moments de dificultats que puguem tenir, comunitàries o personals, podem també recordar que l'Esperit i la presència de Déu entre nosaltres no s'atura amb les dificultats, potser al revés: en elles es fa més profunda i real aquesta presència…

I finalment, podem veure en l'escena de l'Evangeli com Jesús crida els primers deixebles, que apareixen amb el seu nom, amb el seu ofici, amb la seva família… Allà on es troben, i essent cadascú qui és, la crida de Jesús irromp i posa en marxa. Però no posa en marxa simplement per a 'fer moltes coses'. No. La crida de Je?us és aquesta: "veniu amb mi".

Jesús ens convida, en aquest inici d'any, a anarr amb ell. I a anar amb ell allà on hi vagi. Potser avui podem veure que el seguiment de Jesús no és només a 'fer coses' o a 'anar a tal lloc o a tal altre', sinó a ser amb Ell. Potser podríem dir: a deixar-nos acompanyar per Ell, per Jesús.

Potser en aquest any que estem començant, ens podem disposar a obrir el nostre cor perquè Jesús hi entri, ens acompanyi, ens condueixi en la nostra vida…

Que el Senyor, doncs, ens ajudi a viure aquestes tres coses que potser ens vol suggerir avui:

- que ens ajudi a ser persones d'unitat, de concòrdia, de fraternitat allà on siguem, especialment com a membres d'Església que som…
- que ens ajudi a viure els moments de dificultat com a moments on el Senyor es pot fer present d'una manera nova, més profunda i inesperada…
- i finalment, que ens faci sentir la seva crida: "vine amb mi", i potser encara: "deixa que vingui al teu cor, que l'habiti amb el meu Esperit i que fem camí junts"..

Gràcies, Senyor.

ETIQUETES
COMUNITAT UNITAT CRIDA SEGUIMENT